

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év február hó 13. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A jelentős mennyiségre, forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott ***és társa*** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 8.B.344/2006/60. számú ítéletét II. r. vádlott tekintetében annyiban változtatja meg, hogy a ***fegyházbüntetés tartamát 6 (hat) évre, a közügyektől eltiltás tartamát 8 (nyolc) évre enyhíti.***

Egyebekben és I. r. vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

II. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S:

A Fővárosi Bíróság a 2007. év május hó 15. napján kelt 8.B.344/2006/60. számú ítéletével I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki forgalomba hozatallal jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés bűntettében. Ezért őt 3 év 10 hónap börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vele szemben a kábítószerrel visszaélés vétsége miatt indult eljárást 1 évi időtartamra

felfüggesztette. II. r. vádlott bűnösségét tartással jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében állapította meg.

Ezért őt mint többszörös visszaesőt 7 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vele szemben a kábítószerrel visszaélés vétsége miatt indult eljárást 1 évi időtartamra felfüggesztette.

Rendelkezett a járulékos kérdések, így az előzetes fogvatartás, házi őrizet beszámítása, a bűnjelek és a vádlottakat terhelő bűnügyi költség tekintetében is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. r. vádlott és védője felmentésért, a II. r. vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

Az ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.271/2006/9-I. számú átiratában és képviselője a nyilvános ülésen is kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítéleti tényállása részben hiányos az I. r. vádlott tekintetében, ez azonban az iratok, az igazságügyi vegyészszakértői vélemény alapján kiegészíthető. Téves a cselekmény jogi minősítése is, a helyes tényállás alapján, a Legfelsőbb Bíróság 1/2007-es jogegységi határozatára figyelemmel az I. r. vádlott cselekménye 1 rb. a Btk.282/A.§ (1) és (3) bekezdése szerinti jelentős mennyiségre forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette és 1 rb. a Btk. 282.§ (1) bekezdése szerinti kábítószerrel visszaélés büntette. Ezért arra tett indítványt, hogy az ítélőtábla az I. r. vádlott bűnösségét további 1 rb. kábítószerrel visszaélés büntetében állapítsa meg és mellőzze vele szemben a kábítószerrel visszaélés vétsége miatt eljárás felfüggesztését. A II. r. vádlott cselekményét egységesen 1 rendbelinek minősítse, amelyet miatt többszörös és különös visszaeső követett el és mellőzze vele szemben a kábítószerrel visszaélés vétsége miatt eljárás felfüggesztését. Szüntesse meg a B. 1512/1999/36. számú ítélet kapcsán engedélyezett feltételes szabadságot és zárja ki a vádlottat a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen az I. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezést fenntartotta és a fellebbezést enyhítésre vonatkozóan is kiterjesztette. Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság iratellenes indokolással jutott téves ténybeli következtetésre. Kifogásolta, hogy az ítélet a II. r. vádlott vallomásán alapul, mert ez a vallomás ellentmondásos, mely ellentmondás feloldásra nem került. Az ítélet 11. oldalának utolsó bekezdésében megállapítottak ellenére nem beszélt kezdettől a Li nevű személyről és az általa adott személyleírás sem illett az I. r. vádlottra. A meghallgatott tanúk közül tanú1, akitől vásárolt és tanú2 sem ismerte Li becenevűként az I. r. vádlottat, őt mindigként nevezték meg. Az I. r. vádlott elismerte, hogy tanú1-től, majd a II. r. vádlottól vásárolt, nem tagadta a fogyasztást, ezért életszerűtlen vásárlóból kereskedővé válása.

Mivel aggályos a II. r. vádlott vallomása alapján az I. r. vádlott bűnösségének megállapítása, elsődlegesen a felmentését, másodlagosan a vádlott megváltozott családi, személyi körülményei miatt, arra is figyelemmel, hogy állandó orvosi kezelés alatt áll a büntetés olyan mértékű enyhítését indítványozta, hogy ne kelljen bevonulnia büntetést tölteni.

A II. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezést fenntartotta, a vádlott bűnösségre is kiterjedő beismerésére tekintettel a kiszabott büntetés enyhítését, egyúttal a megalapozott tényállásra és arra tekintettel, hogy a vádlott nem volt az elkövetéskor felfüggesztés alatt, a főügyészi indítvány elutasítását indítványozta.

I. r. vádlott nyilatkozott megváltozott személyi, családi körülményeire, jövedelmére és egészségi állapotára, majd az utolsó szó jogán tett felszólalásában ártatlanságát hangsúlyozta és csatlakozott a védője által előadottakhoz.

II. r. vádlott annak hangsúlyozása mellett, hogy az elkövetéskor már lejárt a feltételes szabadsága, csatlakozott védője indítványához.

Az I. r. vádlott és védője fellebbezése és a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványa nem alapos, a II. r. vádlott és védőjének fellebbezése alapos az alábbiak szerint:

A jogorvoslat az arra jogosultak olyan nyilatkozata, amelyben kifejezésre juttatják a hozott határozattal szembeni kétségeiket, egyet nem értésüket, aggályaikat annak érdekében, hogy a sérelmesnek tartott döntést felülbírálják. Az elsőfokú bíróság ítélete, valamint a tárgyalás alapján hozott eljárást megszüntető végzés ellen fellebbezésnek van helye a másodfokú bírósághoz. A fellebbezésben kifogás tárgyává lehet tenni az ítélet és a tárgyalás alapján hozott eljárást megszüntető végzés rendelkező részében található bármely bírósági döntést, illetve megállapítást. Azt, hogy mit kell tartalmaznia az ítélet és az ügydöntő végzés rendelkező részének a Be. 258. § -ának (2) bekezdése sorolja fel.

A Be. 266. § (6) bekezdésében szabályozott eljárás felfüggesztése határozati formát igénylő olyan pervezető végzés, amely ellen a Be. 276. §-ának (1) bekezdése a fellebbezést nem zárja ki. Az elsőfokú bíróság ezt a határozatot a Be. 307. § alapján tárgyaláson és a Be. 309. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül is meghozhatja.

A Fővárosi Bíróság a vádlottakkal szemben kábítószerrel visszaélés vétsége miatt indult eljárást nem az ügydöntő határozatot megelőzően tárgyaláson vagy tárgyaláson kívül, hanem az ügydöntő határozatban hirdette ki.

A tárgyaláson jelenlévő ügyész sem az eljárás felfüggesztésének az ügydöntő határozatban történő meghozatalát, sem az eljárás felfüggesztését nem sérelmezte, jogorvoslattal sem ezen rendelkezés, sem az ítélet egyéb rendelkezései ellen nem élt.

A Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében a felülbírálat kiterjed a fellebbezéssel megtámadott ítéletre és az azt megelőző bírósági eljárásra.

Ennek azonban az a feltétele, hogy az ügyész, a vádlott vagy a védő olyan fellebbezést jelentsen be, amelyben az elsőfokú határozat büntetőjogi főkérdésekkel kapcsolatos részét támadja, vagy megalapozatlanságra hivatkozzon.

A felülbírálat körében azonban tekintettel kell lenni a súlyosítási tilalom előírásaira, illetve a részjogerőre vonatkozó szabályokra.

Utóbbi kapcsán a teljes revízió alóli kivételként határozza meg a Be. 348.§ (2) bekezdése azt az esetet, amikor a vádlott ellen több bűncselekmény miatt emeltek vádat és az elsőfokú bíróság az egyes vádak alól a terheltet felmenti, vagy az eljárást megszünteti, a felülbírálat csak azon felmentő vagy megszüntető rendelkezésre terjedhet ki, amelyek ellen fellebbeztek. Ezen törvényhelynek megfelelően jelen esetben nem érintette fellebbezés az ítéletnek az eljárás felfüggesztéséről szóló rendelkezését. Ezért az elsőfokú bíróság mindkét vádlott tekintetében hozott felfüggesztő rendelkezése, amely a vádlottak kábítószer fogyasztásával kapcsolatos tényállásra vonatkozik, nem képezheti a felülbírálat tárgyát, mert ezen rendelkezések jogerőre emelkedtek. Mellőzte a másodfokú bíróság ezért I. r. vádlott bűnösségének kimondását kábítószerrel visszaélés büntetében, valamint II. r. vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítását az általuk 2004. év október hó 21-ét megelőzően elkövetett cselekmények tekintetében. E körben utal az ítélet a BH. 2004.174 eseti döntés I. pontjára, mely szerint „Az ítéletnek a büntetőjogi felelősséget meg nem állapító része külön felmentő rendelkezés hiánya esetén sem felülbírálat tárgya, ha azt nem támadja fellebbezés.”

Az ítélet a Be. 348.§-ának (1) bekezdése alapján ezért csak a 2004. év október hó 21. napján elkövetett cselekménnyel kapcsolatban bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a vonatkozó perrendi szabályok szerint kellő alapossággal és körültekintéssel folytatta le. Feltárta a vád tárgyává tett cselekmény elbírálásához szükséges bizonyítékokat és azokat okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt

tartásával értékelte, mérlegelte. Nem tévedett, nem vétett logikai hibát akkor sem, amikor a már megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Az így megállapított ítéleti tényállás döntő, meghatározó részében mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól és csak személyi részében szorul kiegészítésre és pontosításra.

A nyilvános ülésen I. r. vádlott által a személyi, családi viszonyaira, egészségi állapotára tett nyilatkozat, a felmutatott iratok II. r. vádlott erkölcsi bizonyítványa és a beszerzett iratok alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az alábbiak szerint egészítette ki és pontosította:

I. r. vádlott 2007. év november hó 20. napján házasságot kötött XY-al, aki 2008. év február 4-től veszélyeztetett terhes. A vádlott vezeti anyja zöldség-gyümölcs kereskedését, havi nettó jövedelme 68.000 Ft. A vádlott allergiás asthma megbetegedése miatt jelenleg is rendszeres orvosi kezelés alatt áll.

II. r. vádlott a másodikként feltüntetett elítéléséből kitöltéssel 1996. január 26. napján szabadult volna.

Ezekkel a kiegészítésekkel és pontosítással az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottá vált és irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság ítéletében indokolási kötelezettségének is eleget tett. Megfelelő részletességgel adott számot arról, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valónak. Beszámolt arról a gondolati folyamatról is, amelynek során a megállapított tényekből a logikai következtetés módszerével további tényekre vont le következtetést. Megindokolta ítéletnek egyéb rendelkezéseit is.

Az ítélőtábla nem találta alaposnak az I. r. vádlott védőjének az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállást támadó érvelését. Az elsőfokú bíróság részletesen megindokolta, hogy az I. r. vádlottnak az eljárás során részben változtatott védekezésével szemben miért II. r. vádlott vallomására

alapította a tényállást. Indokolása során nemcsak részletesen, hanem iratszerűen is ismertette a II. r. vádlottnak az eljárás különböző szakaszaiban tett vallomásait és a vallomások elemzését követően tett megállapításai, következtetései sem ellentmondásosak, iratellenesek. A híváslisták, az I. r. vádlott bérelt lakása, a lakásban talált nagy mennyiségű, kiscímletű pénz a II. r. vádlott szavahihetőségét erősítik, egyúttal cáfolják az I. r. vádlott védekezését.

Az elsőfokú bíróság részletesen megindokolta azt is, hogy miért nem fogadta el azokat a tanúvallomásokat, melyek alibit igyekeztek biztosítani az I. r. vádlottnak.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállást támadó fellebbezési érvelések - az ítélőtábla álláspontja szerint - csupán az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységét sérelmezik, a bizonyítékok újraértékelését, az I. r. vádlott által előterjesztett védekezés elfogadását célozzák, amelyek az irányadó perrendi szabályok értelmében a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetnek.

A megalapozottan megállapított tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére és nem tévedett a cselekmények jogi minősítése tekintetében sem.

Helyes annak megállapítása, hogy az I. r. vádlottnál forgalmazói, a II. r. vádlottnál tartási elkövetői magatartásról van szó.

Az 1/2007. Büntető jogegységi határozat alapján az elsőfokú bíróság a forgalomba hozatal meghatározásakor helytállóan mutatott rá arra, hogy a forgalomba hozatal szükségszerűen együtt jár az átadással, az azt megelőző több résztvékenységgel és felölel minden olyan tevékenységet, amely azt célozza, hogy a kábítószer bekerüljön a kereskedelmi forgalomba. Forgalomba hozatalnak minősül az is, ha a kábítószer egy személy útján, egyszeri átadással történik, mert a továbbadás folytán ténylegesen megnyílik annak a lehetősége, hogy a kábítószerhez más vagy mások is hozzájuthassanak. I. r. vádlott tekintetében ez már csak azért is megállapítható, mert II. r. vádlott a tőle átvett kábítószerből a későbbiek során fogyasztott.

A II. r. vádlottnál, miként arra az elsőfokú bíróság is utalt, felmerült a tartásnál súlyosabban minősülő, terjesztői típusú elkövetési magatartás megállapíthatósága is. Az irányadó tényállás szerint azonban II. r. vádlott a I. r. vádlott által átadott csomagot megőrzésre úgy vette át, hogy nem ismerte annak tartalmát, csak a lakásra érve észlelte azt, hogy a csomagban kábítószer van, melyet nem adott tovább, hanem fogyasztott belőle, illetve a hűtőszekrénybe tette. Így valóban csak a kábítószer tartása, de nem a

megszerzése, és ugyancsak nem valamely terjesztői típusú magatartás egyike állapítható meg II. r. vádlott terhére.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket többségében helyesen sorolta fel.

E körülmények azonban helyesbítésre és kiegészítésre szorulnak.

II. r. vádlott tekintetében a büntetett előélet helyett azt értékelte súlyosítóként, hogy a többszörös visszaesést megalapozóan is volt büntetve.

A ténybeli beismerő vallomása helyett azt értékelte enyhítőként, hogy bűnösségre kiterjedő beismerő, az eljárást segítő, feltáró vallomást tett.

I. r. vádlott tekintetében további enyhítőként értékelte, hogy felesége veszélyeztetett terhes.

A részben ekként megváltoztatott bűnösségi körülményekre tekintettel az ítélőtábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által I. r. vádlottra az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott főbüntetés inkább méltányosnak, mint eltúlzottan súlyos büntetésnek tekinthető arra is figyelemmel, hogy az enyhítő körülmények és betegsége miatt eggyel enyhébb végrehajtási fokozat került meghatározásra. Ezért az ő esetében nem kerülhetett sor lényegesen enyhébb büntetés kiszabására.

II. r. vádlott tekintetében többszörös és különös visszaesői minősége ellenére a javára szóló, részben változott enyhítő körülmények miatt az ítélőtábla a rá kiszabott fő- és mellékbüntetést egyaránt eltúlzottan súlyosnak találta, ezért a fegyházbüntetés tartamát 6 évre - mert ez áll arányban a cselekmény tárgyi súlyával, a vádlottnak a cselekményén is kifejeződő társadalomra veszélyességével, bűnösségének fokával és a büntetés kiszabása körében irányadó egyéb súlyosító és enyhítő körülményekkel, valamint ez felel meg a belső arányosság követelményeinek is -, a közügyektől eltiltás tartamát 8 évre enyhítette.

A fentiek szerint meghatározott fő- és mellékbüntetések szükségesek, egyúttal elegendőek ahhoz, hogy összehatásukban elérjék, érvényre juttassák a vádlottakkal szemben az egyéni és az általános megelőzés követelményeit.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései - figyelemmel arra is, hogy az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét csak a 2004. év október hó 21. napján elkövetett cselekmény kapcsán bírálta felül - helyesek és törvényesek. Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372.§-ának (1) bekezdése alapján II. r. vádlott tekintetében büntetést kiszabó részében megváltoztatta,

míg az ítélet rá vonatkozó egyéb rendelkezéseit és az elsőfokú bíróság ítéletének I. r. vádlottra vonatkozó rendelkezéseit a Be. 371.§-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

II. r. vádlott által az elsőfokú bírósági ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába a Btk. 99.§-ának (1) bekezdése alapján beszámította.

Budapest, a 2008. év február hó 13. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán sk.
a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Magócsi István sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 8.B.344/2006/60. számú ítélete I. r. és II. r. vádlott tekintetében a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.183/2007/21. számú ítélete folytán 2008. év február hó 13. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, a 2008. év február hó 13. napján

. Hrabovszki Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Udud Sándorné
bírószági ügyintéző